

Sygn. akt I C 228/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Przemysław Jagosz

Protokolant p.o. sekr. sąd. Aleksandra Bogusz-Dobrowolska

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 r., w Olsztynie, na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) **SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA w W.**

przeciwko

1) J. R. (1), 2) B. R., 3) T. D. (1),

4) R. K. (1)

o zwolnienie od egzekucji

I. zwalnia od egzekucji 30 jachtów D. (...) o numerach od 01 do 30 wraz z wyposażeniem ratowniczym, znajdujących się w porcie jachtowym (...) w miejscowości I., a zajętych w dniu 12.04.2013 r. w toku egzekucji prowadzonej na rzecz pozwanych przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie W. M. (kancelaria komornicza w P.) w sprawach KM 2016/12, KM 7/13 oraz KM 337/13;

II. zasądza na rzecz powódki kwotę po 14 054,25 zł od każdego z pozwanych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Olsztynie) kwotę po 27 500 zł od każdego z pozwanych tytułem nieuiszczonej części kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 228/15

UZASADNIENIE

(...) **SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA w W.** (dalej jako powódka), działająca poprzednio pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w W., w pozwie wniesionym w dniu 13.12.2013 r. przeciwko **J. R. (1), B. R., T. D. (1) i R. K. (1)** domagała się zwolnienia spod egzekucji 30 jachtów D. (...) o numerach od 01 do 30 wraz z wyposażeniem, znajdujących się w porcie jachtowym (...) w I., oraz zasądzenia od pozwanych na zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 12.04.2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie (Kancelaria Komornicza w P.) w porcie jachtowym (...) w I. dokonał zajęcia 30 jachtów D. (...) jako należących do dłużnika – (...) Spółki z o.o. Jachty te stanowią własność powódki z mocy umowy z dnia 3.12.2012 r., na podstawie której w celu zabezpieczenia wierzytelności spółka (...) przeniosła na powódkę własność 26 sztuk jachtów D. o numerach od 01 do

26, zaś kolejną umową z dnia 31.12.2012 r., zawartą w tym samym celu, doszło do przeniesienia na powoda własności 4 sztuk jachtów D. o numerach od 27 do 30 wraz z wyposażeniem ratowniczym.

Pozwani **J. R. (2), B. R., T. D. (1) i R. K. (1)** wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu zaprzeczyli, aby wymienione jachty stanowiły własność powoda i zakwestionowali umowy przeniesienia ich własności, wskazując, że:

a) nie udowodniono istnienia wierzytelności, która miała być zabezpieczona przeniesieniem własności zajętych jachtów,

b) umowy przewłaszczenia są pozorne i zostały zawarte wyłącznie dla potrzeb niniejszej sprawy i po zajęciu jachtów, o czym świadczą:

- bliskie powiązania osobowe między powódką a spółką (...),

- to, że jachty zostały kupione z dofinansowania ze środków pomocowych i nie mogły być obciążane lub zbywane, zaś wskutek potwierdzenia przez (...), że zostały przewłaszczone (co nastąpiło już po zajęciu), umowa o dofinansowanie została rozwiązana. Było to korzystniejsze dla spółki (...) niż sprzedaż egzekucyjna, gdyż spółka uzyskała już dofinansowanie i nie zależało jej na wywiązaniu się z umowy w tym zakresie, zaś obowiązek zwrotu dofinansowania jest mniejszym zmartwieniem niż egzekucja jachtów,

- to, że wartość jachtów, określona w umowie przewłaszczenia na kwotę 1 080 000 zł, została zawyżona w stosunku do dowodów zakupu i wniosku o dofinansowanie, z których wynika, że ich koszt wynosił 504 000 zł,

- to, że przewłaszczone jachty pozostały we władaniu spółki (...), na co nie zgodziłby żaden wierzyciel,

- brak ujawnienia jachtów w ewidencji środków trwałych i wartości materialnych powódki.

Ponadto zarzuciła, że powództwo stanowi próbę usankcjonowania wyzbywania się majątku przez spółkę (...), a powódka nie wzywała pozwanych J. R. i B. N. R. do zwolnienia przedmiotowych jachtów spod egzekucji przed jego wniesieniem.

(odpowiedzi na pozew k. 133-139, 157-160)

Wyrokiem z dnia 16.05.2014 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19.02.2015 r. wymieniony wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie został uchylony, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy ustalono, co następuje:

Uchwałą nr (...) z dnia 30.06.2012 r. Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. zatwierdziło sprawozdanie finansowe spółki za rok obrotowy 2011, zamykający się zyskiem w kwocie 101 050,26 zł, którą przeznaczyło do wypłaty jednemu wspólnikowi – powódce, oraz postanowiło o przeniesieniu z kapitału zapasowego (utworzonego z zysku) kwoty 2 205 792,57 zł i przeznaczeniu tej kwoty do wypłaty dywidendy jednemu wspólnikowi – powódce, w terminie do 26.10.2012 r.

(protokół z uchwałą k. 281-282, bilans na 31.12.2013 r. – k. 280)

Wyrokiem z dnia 31.07.2012 r. (sygn. akt V GC 36/12) Sąd Okręgowy w Olsztynie zasądził od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz T. D. (1) i R. K. (1) jako wspólników spółki cywilnej (...) kwotę 145 878 zł z ustawowymi odsetkami od 30.01.2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 10 911 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(bezsporne)

W dniu 29.10.2012 r. powódka (reprezentowana przez E. B.) i (...) sp. z o.o. (reprezentowana przez A. B.) zawarły umowę, w której stwierdzono, że zapłata wierzytelności z tytułu dywidendy należnej powódce od spółki (...) na podstawie uchwały z 30.06.2012 r. nie nastąpiła i określiły, że nastąpi ona w 4 ratach w terminach uzależnionych do uzyskania przez (...) zapłaty z tytułu planowanej sprzedaży domów. Jednocześnie ustaliły, że do czasu zapłaty spółka (...) dokona zabezpieczenia w postaci przewłaszczenia 30 sztuk jachtów D. (...) oraz innych ruchomości do niej należących.

Umowa przewłaszczenia miała zostać zawarta, jeżeli do 1.12.2012 r. nie zostałyby prawomocnie wykreślone wszystkie (dokonane na wniosek pozwanego J. R. (1)) wzmianki w księgach wieczystych nieruchomości, od czego uzależniona była sprzedaż domów.

(umowa k. 283-284)

W dniu 3.12.2012 r., między spółką z o.o. (...), reprezentowaną przez A. B., a powódką reprezentowaną przez E. B., została zawarta umowa przeniesienia na powódkę przez spółkę z o.o. (...) własności 26 sztuk jachtów D. (...) o numerach od 01 do 26 wraz z wyposażeniem ratowniczym w celu zabezpieczenia wierzytelności powoda w kwocie 2 306 842,83 zł, wynikającej z umowy z dnia 29.10.2012 r. Wartość tych jachtów w umowie określono na kwotę 936 000 zł. Strony ustaliły, że przeniesienie własności następuje z dniem zawarcia umowy, a przewłaszczenie traci moc w dniu spłaty całego zobowiązania z odsetkami i kosztami. Jednocześnie postanowiły, że przewłaszczający (spółka (...)) zatrzymuje przewłaszczoną rzecz w swoim władaniu w charakterze biorącego w użyczenie.

Umowę tę okazano w dniu 7.12.2012 r. notariuszowi D. K..

(umowa k. 286, poświadczenie k. 287)

Wyrokiem z dnia 5.12.2012 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie prawomocnie zasądził na rzecz J. R. (1) i B. R. kwotę 1 405 000 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

(bezsporne)

W dniu 21.12.2012 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku (sygn. akt I ACa 706/12) oddalił apelację spółki (...) w wymienionej wyżej sprawie Sądu Okręgowego w Olsztynie (V GC 36/12) z powództwa T. D. (1) i R. K. (1), po czym w dniu 28.12.2012 r. nadał wyrokowi klauzulę wykonalności.

(bezsporne)

Już po wydaniu tego wyroku, w dniu 31.12.2012 r., została zawarta kolejna umowa przeniesienia własności dalszych 4 jachtów D. (...) o numerach 27, 28, 29 i 30 wraz z wyposażeniem w celu zabezpieczenia wierzytelności powoda w kwocie 2 306 842,83 zł, wynikającej z umowy z dnia 29.10.2012 r. Wartość tych jachtów określono w umowie na kwotę 144.000 zł.

Tego samego dnia został sporządzony aneks do wcześniejszej umowy przewłaszczenia z 3.12.2012 r., zgodnie z którym zmieniono zapis o pozostawieniu rzeczy we władaniu spółki (...) i wskazano, że powódka przejmuje przewłaszczone rzeczy, kwitując ich odbiór w dniu 31.12.2012 r.

(umowa k. 285 i aneks k. 288)

W dniu 11.12.2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie W. M. wszczął egzekucję przeciwko spółce (...) na wniosek pozwanych J. R. (1) i B. R..

W styczniu 2013 r. ten sam komornik wszczął egzekucję przeciwko spółce (...) z wniosku pozwanych T. D. (1) i R. K., a sprawy te zostały połączone zarządzeniem komornika z 9.05.2013 r. i prowadzone są pod sygnaturą KM 2016/12.

W toku czynności egzekucyjnych dokonano zajęcia rachunku bankowego, udziałów i zysków spółki (...), a w dniu 12.04.2013 r. w związku z egzekucjami prowadzonymi na rzecz pozwanych komornik zajęł ruchomości dłużnika, tj. 1 katamaranu (...) i 30 sztuk jachtów D. (...), o czym powiadomiono powoda i dłużnika pismami z dnia 15.04.2013 r.

W dniu 12.03.2013 r. wierzyciele T. D. (1) i R. K. złożyli wniosek o przyłączenie się do egzekucji z nieruchomości dłużnika, stanowiących jego własność, a położonych w miejscowości M., gmina P..

(akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. z siedzibą w P. W. M. - KM 337/13, pisma komornika kierowane dłużnika k. 21-26 i 290-302, bezsporne)

Z odpisu KRS powodowej Spółki z dnia 13.05.2013 r. wynikało, że współnikami powodowej spółki w tej dacie byli:

- 1) (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (obecnie (...) sp. z o.o.) - jako komplementariusz,
- 2) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – jako komandytariusz odpowiadający do kwoty 2 000 zł, która jednocześnie stanowiła wysokość jej wkładu.

Uprawnionymi do reprezentacji powódki byli wówczas wspólnicy reprezentujący spółkę: jednoosobowo – zarząd komplementariusza oraz A. B. i E. B. jako członkowie Zarządu.

Aktualnie właścicielami powódki są:

- 1) spółka z o.o. (...) (poprzednio (...)sp. z o.o.) - jako komplementariusz,
- 2) E. B. (jako komandytariusz odpowiadający do kwoty 2 000 zł, która jednocześnie stanowi wysokość jej wkładu).

Uprawnionym do reprezentacji powódki jest zarząd spółki z o.o. (...), czyli obecnie E. B..

Jedynym właścicielem komplementariusza, czyli spółki z o.o. (...) jest z kolei sama powódka, co oznacza, że powódka i spółka z o.o. (...) są wzajemnie swoimi właścicielami.

Jedynym właścicielem spółki (...) była natomiast powodowa spółka, zaś w skład jej zarządu wchodził E. B. i A. B..

(wydruki weryfikacyjne z KRS k. 8-13, 44-53, 163-169, k. 273-278)

W ramach dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Regionalnego oraz budżetu państwa w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2007-2013 projektu „(...)” Spółka z o.o. (...) w dniu 9.11.2010 r. kupiła 10 sztuk jachtów D. (...) za cenę 204 960 zł brutto, a w dniu 25.02.2011 r. kolejne 10 jachtów za cenę 206 640 zł brutto. Na skutek skargi pozwanego J. R. (2) umowa o udzielenie dofinansowania w ramach w/w programu została rozwiązana ze spółką (...) za jednomiesięcznym wypowiedzeniem. Postępowanie toczące się wskutek odwołania od tej decyzji zostało zawieszona do czasu rozstrzygnięcia sprawy niniejszej

(bezsporne, kopie wniosku o dofinansowanie ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego (...))k. 146-153, faktur na zakup jachtów k. 154, 155, informacja o wypowiedzeniu umowy k. 170, oświadczenie na rozprawie w dniu 15.06.2015 r.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Zgodnie z treścią art. 841 § 1 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.) osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa, przy czym powództwo to należy wytoczyć w terminie jednego miesiąca od daty dowiedzenia się o naruszeniu prawa.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy okoliczność dochowania tego terminu przez powódkę pozostawała już poza zakresem koniecznych rozważań, gdyż w tej mierze wiążące było pozytywne dla powódki stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 19.02.2015 r.

Do rozważenia pozostawało natomiast, czy na gruncie przedstawionych w sprawie dowodów powódka wykazała skutecznie swoje prawo do zajętych przez komornika jachtów, zwłaszcza w kontekście zarzutów i okoliczności podnoszonych przez pozwanych.

Odnosząc się do kwestii dowodów (w tym dokumentów) przedstawionych przez powódkę przy piśmie z dnia 3.02.2014 r., których nie uwzględniono przy pierwszym rozpoznaniu sprawy, wskazać należy, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie można było uznać, aby ich przeprowadzenie prowadziło do zbędnej zwłoki w postępowaniu, skoro nakazano jego ponowienie. Z tego względu nie było podstaw do ich pominięcia.

Analiza wszystkich przeprowadzonych dowodów, w tym przedstawionych przy piśmie powódki z 3.02.2014 r. w powiązaniu z zeznaniami stron, prowadzi natomiast do wniosku, że dłużniczka pozwanych, czyli spółka (...), skutecznie przeniosła na powódkę własność jachtów objętych pozwem, co nastąpiło w drodze dwóch umów przewłaszczenia zawartych w dniach 3 i 31 grudnia 2012 r. w wykonaniu zobowiązania przyjętego w umowie z dnia 29.10.2012 r.

W pierwszym rzędzie zauważyć trzeba, że ostatecznie nie kwestionowano prawdziwości przedłożonych dokumentów, ani ich pochodzenia; podnoszono natomiast okoliczności, mające świadczyć o tym, że wierzytelność, którą zabezpieczono przewłaszczeniem jachtów objętych pozwem nie istnieje, zaś umowa z 29.10.2012 r. dotycząca jej spłaty oraz umowy przewłaszczenia miały charakter pozorny przez co są nieważne i nie wywołały skutku w postaci przeniesienia własności jachtów na powódkę.

Odnosząc się do pierwszej z tych kwestii należy wskazać, że z dokumentów przedstawionych przez powódkę wynika, że do zawarcia umowy z dnia 29.10.2012 r. doszło z uwagi na zobowiązanie spółki (...) do wypłaty na rzecz powódki dywidendy. Wypłata miała nastąpić do 26.10.2012 r., a uchwałę w tym zakresie podjęto 30.06.2012 r., a zatem jeszcze przed wydaniem przez Sąd Okręgowy w Olsztynie nieprawomocnego wyroku na rzecz pozwanych T. D. i R. K. (31.07.2012 r.), jak również przed wydaniem korzystnego dla pozwanych J. R. i B. N.-R. wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie (5.12.2012 r.).

W konsekwencji, na podstawie wskazanych wyżej dowodów, popartych zeznaniami prezesa powódki, należało przyjąć, że powódka miała wierzytelność w stosunku do spółki (...) o wypłatę dywidendy, co czyni bezzasadnymi twierdzenia pozwanych o braku takiej wierzytelności.

Zważywszy na treść umowy z dnia 29.10.2012 r. trudno jest nadto zakwestionować, że zawarto ją w celu ustalenia sposobu realizacji roszczeń powódki co do wypłaty dywidendy, przy czym zabezpieczeniem ustalonego sposobu zapłaty miało być przewłaszczenie konkretnie wskazanych przedmiotów, stanowiących własność spółki (...). Dostrzec również trzeba, że przewłaszczenie miało nastąpić, gdyby w określonym terminie (do 1.12.2012 r.) nie doszło do wykreślenia wzmianek w księgach wieczystych nieruchomości, których sprzedaż miała przynieść środki na wypłatę dywidendy.

Skoro pierwsza umowa przewłaszczenia została zawarta 3.12.2012 r. (i ma ona datę pewną od 7.01.2012 r. w związku z okazaniem jej notariuszowi i poświadczeniem w tym zakresie – k. 287), zaś druga umowa w dniu 31.12.2012 r., a zatem po upływie terminu określonego w umowie z 29.10.2012 r., przy czym bezsporne pozostawało, że do 1.12.2012 r. nie wykreślono wzmianek w księgach wieczystych (por. także k. 314-396), trudno jest racjonalnie uzasadnić twierdzenie o pozorności tych umów.

Dla przyjęcia go za uprawniony konieczne byłoby bowiem uznanie, że ani powódka, ani spółka (...) nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych tych czynności przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności, mających na celu zmylenie osób trzecich.

Poza sporem były bliskie powiązania kapitałowe i osobowe między spółką (...) a powódką. Nie budziło również wątpliwości, że jachty zostały kupione w ramach projektu dofinansowanego ze środków pomocowych, zaś umowa w tym zakresie została wypowiedziana w związku niedotrzymaniem warunków umowy. Powódka nie zaprzeczyła nadto, że wartość jachtów w umowach przewłaszczenia została określona na poziomie wyższym niż wynikałoby z dowodów zakupu i wniosku o dofinansowanie (który przedstawiony w kopii dotyczył zresztą jachtów typu O. a nie typu D. – por. k. 148v), zaś same jachty pozostały we władaniu spółki (...), najpierw na zasadzie umowy najmu, a następnie użyczenia.

W ocenie Sądu okoliczności te nie są jednak wystarczające dla przyjęcia, że umowa z 29.10.2012 r. oraz umowy przewłaszczenia zostały zawarte wyłącznie dla pozoru, a powódka i spółka (...) nie miały zamiaru skutecznego przeniesienia własności jachtów objętych powództwem.

Niewątpliwie bliskie powiązania kapitałowe i osobowe między powódką i spółką (...) pozwalają na przyjęcie, że powódka miała pełną świadomość sytuacji spółki (...), tego, że spółka ta jest dłużnikiem pozwanych i mogą zapaść przeciwko niej prawomocne orzeczenia sądowe, jak również tego, że ewentualne przewłaszczenie jachtów może spowodować niekorzystne skutki w zakresie umowy o dofinansowanie ich zakupu. W tych okolicznościach jednak jej działania w zakresie zabezpieczenia swojej wiarygodności o wypłatę dywidendy jawią się jako w pełni racjonalne. Wydaje się bowiem oczywiste podjęcie starań o realizację swoich interesów, zwłaszcza przez ustalenie warunków spłaty wiarygodności i jej materialne zabezpieczenie. Nieracjonalnym byłoby natomiast w tej sytuacji podejmowanie czynności jedynie dla pozoru, bez zamiaru rzeczywistego zabezpieczenia wiarygodności. Wręcz przeciwnie, naturalnym celem przedsięwziętych działań byłaby chęć wywołania rzeczywistych skutków prawnych w zakresie przeniesienia własności przedmiotów majątkowych, które miały zabezpieczać zapłatę dywidendy. Zważywszy, że ewentualna konieczność zwrotu dofinansowania zakupu jachtów obciążałaby spółkę (...), a nie powódkę, również nie można uznać, aby ta okoliczność świadczyła o pozorności umów przewłaszczenia. Ewentualne zawyżenie wartości jachtów w umowach przewłaszczenia w stosunku do dowodów ich zakupu też nie rodzi żadnego uzasadnionego domniemania co do pozorności umów; w tym zakresie zresztą pozwani nie przedstawili żadnej przekonującej argumentacji.

Dla przyjęcia pozorności umów nie jest również wystarczające to, że jachty nie zostały ujęte w ewidencji księgowej powódki i pozostały we władaniu spółki (...). Z niezaprzeczonych wyjaśnień powódki (k. 265) wynikało, że pozostawienie ich w ewidencji spółki (...) podyktowane było koniecznością właściwego dokonywania ich amortyzacji – zgodnie z ustawą o rachunkowości - skoro jachty nadal miały być wykorzystywane gospodarczo przez spółkę (...), zaś prawo własności do nich już przysługiwało powódce.

Ponieważ dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne było ustalenie, czy powódce przysługuje skuteczne prawo do jachtów zajętych w toku egzekucji prowadzonej na rzecz pozwanych, co do zasady poza zakresem rozważań pozostawało natomiast, czy wskutek czynności powódki ze spółką (...) mogło dojść do takiego uszczuplenia majątku dłużnika, że zagrażałoby to egzekucji wiarygodności pozwanych, względnie skutkowało jej przedłużeniem lub innymi utrudnieniami. W tym aspekcie dostrzec trzeba jednak dwie okoliczności, wynikające z niekwestionowanych twierdzeń stron, popartych dokumentami z akt postępowania egzekucyjnego (k. 397 i nast.). Po pierwsze, między zajęciem nieruchomości, a złożeniem przez pozwanych wniosku o ich opis i oszacowanie, niezbędnego do dalszej egzekucji z ich strony, upłynął znaczny czas, co oznacza, że na długość postępowania egzekucyjnego niewątpliwie wpłynęła bezczynność wierzycieli w tym zakresie. Po drugie, wartość (...) spółki (...) zajętych w toku tej egzekucji na rzecz pozwanych znacznie przewyższa wysokość ich wiarygodności, czemu nie przeczyli. Niezależnie dostrzec trzeba, że w przypadku uznania, że działanie powódki i spółki (...) miało charakter krzywdzący innych wierzycieli spółki (...),

pozwany przysługiwałyby odrębne środki prawne, wskazywane zresztą przez powódkę (por. pismo z 3.02.2014 r. - k. 265).

Zupełnie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w zakresie zwolnienia spod egzekucji był natomiast brak wezwania pozwanych J. R. i B. N.-R. do zwolnienia przedmiotowych jachtów spod egzekucji przed wniesieniem niniejszego powództwa, skoro również po jego wniesieniu kwestionowali oni prawa powódki.

Reasumując powyższe, w ocenie Sądu w świetle przedstawionego materiału dowodowego nie można uznać, aby umowa z 29.10.2012 r. oraz umowy przewłaszczenia zostały zawarte wyłącznie dla pozorów. Przyjmując natomiast, że strony tych czynności miały zamiar wywołania skutków prawnych w zakresie przeniesienia własności jachtów w celu zabezpieczenia istniejącej wierzytelności o wypłatę dywidendy i wskutek wymienionych umów doszło do skutecznego przeniesienia własności jachtów na rzecz powódki, zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c., orzeczono jak w pkt I sentencji, zwalniając je spod egzekucji prowadzonej na rzecz pozwanych.

O kosztach procesu, należnych powódce z uwagi na jej wygraną, orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Koszty te obejmowały łącznie 56 217 zł tytułem: opłaty od pozwu i od apelacji w części, w jakiej powódka nie uzyskała zwolnienia z kosztów sądowych (tj. po 20 000 zł każda, łącznie 40 000 zł – k. 118 i 596), opłatę za pełnomocnictwo (17 zł) oraz wynagrodzenia pełnomocnika za postępowanie przed sądem pierwszej instancji (7 200 zł), postępowanie apelacyjne (5 400 zł) i postępowanie zażaleniowe z zażalenia pozwanych na postanowienie o zabezpieczeniu powództwa (3 600 zł) – w stawce wynikającej z § 6 pkt 7 w związku z § 13 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie ... (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

W konsekwencji, na podstawie art. 105 § 1 w zw. z art. 98 k.p.c., tytułem zwrotu kosztów procesu na rzecz powódki zasądzono od każdego z pozwanych kwotę po 14 054,25 zł.

Z uwagi na wynik procesu przegranego przez pozwanych, nakazano ściągnąć od nich brakującą część kosztów sądowych, obejmujących tę część opłat sądowych, od której ponoszenia powódka została zwolniona. Opłata stosunkowa od pozwu i apelacji w niniejszej sprawie wynosiły po 75 000 zł (od wskazanej wartości przedmiotu sporu i wartości przedmiotu zaskarżenia). Zostały one poniesione do kwoty 40 000 zł, wobec czego do ściągnięcia pozostała kwota 110 000 zł. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 i art. 105 § 1 k.p.c., od każdego z pozwanych nakazano ściągnąć kwotę po 27 500 zł (pkt III wyroku).